»de», varefter predikatet *letu haggva* är underförstått från föregående sats. Efter namnet *Þiagn* är inskjuten en liten sats *fors uti*, formellt en självständig sats med subjektet underförstått från det föregående.

Om namnet *Gislaug* se Sö 175, om *Spiallbuði* U 88, om *Þiagn* Sö 237, om *Holmfastr* E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 100. *Gæiki* är ett kortnamn till sammansatta namn på *GæiR-*. Det förekommer i flera östgötska och västgötska inskrifter: Ög 129, 202, 207, 229, Vg 158, 187; däremot är det endast känt från ett par uppländska, utom U 363: L 50 Kålsta, Häggeby sn, L 260 Tierps kyrka.

364. Gådersta, Skepptuna sn.

Litteratur: B 23, L 515. J. Bureus, F a 6 s. 207 (Rhezelius), F a 5 n:r 317, F a 1 s. 72; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 91; O. Celsius, SR 1 s. 383; N. R. Brocman, Sagan om Ingwar Widtfarne (1762), s. 125 f.; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 12; O. von Friesen, Runorna i Sverige (1929), s. 50.

Avbildningar: Rhezelius, teckning (F l 2 n:r 31); Bureus, kopparstick (F f 6 n:r 133); P. Helgonius o. J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta 3 och B 23).

En del av en sönderslagen runsten låg enligt Rhezelius »Wedh Pörtet» i Gådersta Västergård, enligt anteckning i Peringskiölds *Monumenta* »i vestra gården» (B 23: »Gäderstad wästra gärde»).

Fragmentet har utgjort fotstycket av en runsten med inskriftens början och slut. Höjd ung. 1,60 m., bredd ung. 1,20 m.; ristningens höjd ung. 1 m.

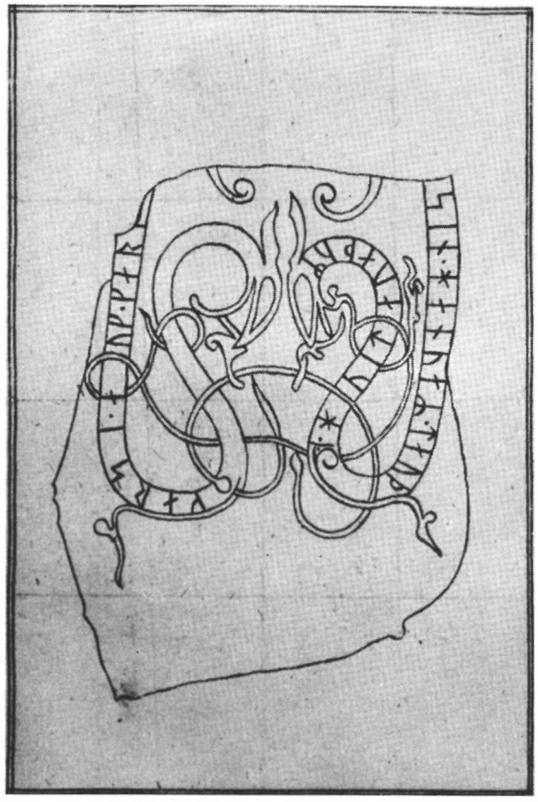

Fig. 76. U 364. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Rhezelius.

Fig. 77. U 364. Gådersta, Skepptuna sn. Efter B 23.

Inskrift (enligt B 23):

karsi · auk ᛁ kar - ... sin ᛁ han uaʀ tauþr i ᛁ huitauaþum
5 10 15 20 25 30 35

Karsi ok ... sinn. Hann vaʀ dauðr i hvitavaðum.

»Karse och ... sin. Han dog i dopkläder.»

Till läsningen: Efter 11 **r** finns endast nedre delen av en hst i behåll. — 26 **r** saknas hos Rhezelius.

Namnet **karsi** är f. ö. endast känt från en inskrift, U 343 vid Yttergärde, Orkesta sn. Det står också där i inskriftens början tillsammans med ett annat namn, varav endast de båda sista runorna äro oskadade: **karsi ᛁ uk ... - rn**. Det är då mycket sannolikt, såsom förut har framhållits, att det i de båda inskrifterna är fråga om samma personer och att resterna på de båda stenarna böra sammanpassas till namnet **karlbiarn**. Karse och Karlbjörn(?) ha sålunda låtit resa Yttergärde-stenarna till minne av sin fader Ulv i Bårresta, Gådersta-stenen efter någon, som »dog i dopkläder». Av Risbyle-stenarna (U 160 och 161) framgår, att Ulv har varit kristen och alltså icke först på dödsbädden har blivit döpt. U 364 torde därför vara rest över någon annan frände till Karse och Karlbjörn än fadern Ulv.

Om uttrycket *hann vaʀ dauðr i hvitavaðum* se U 243.

365. Gådersta, Skepptuna sn.

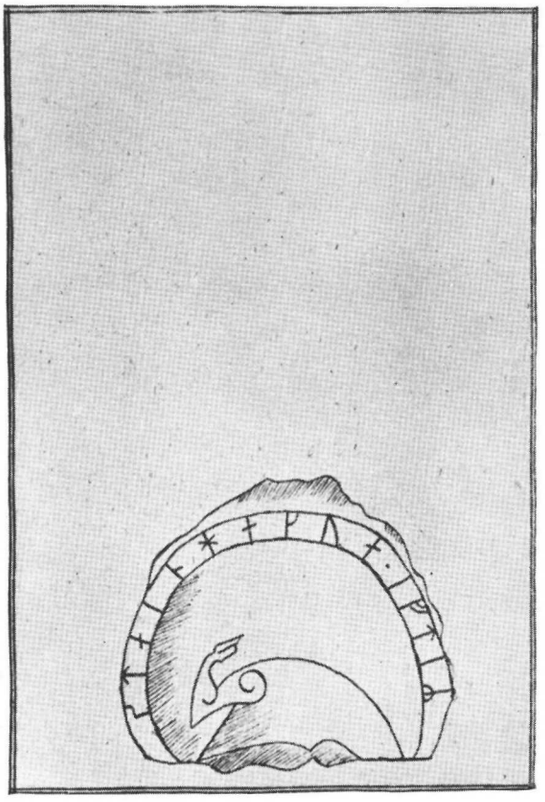

Fig. 78. U 365. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Rhezelius.

Litteratur: B 20, L 512. J. Bureus, F a 6 s. 207 (Rhezelius), F a 5 n:r 314; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, F 1 5: 1 n:r 39, Monumenta 3, bl. 91; O. Celsius, SR 2, s. 77.

Avbildningar: Rhezelius, teckning (F 1 2 n:r 30); Peringskiöld, teckning (F 1 5: 1), träsnitt (i F 1 5: 1, Peringskiölds Monumenta 3 och B 20).

Runstensfragment, som enligt Rhezelius låg »I Vngzmuren i Vestr. gården» (F a 6), »Gådersta inne i en vgns mur» (F 1 2), enligt Peringskiöld (F 1 5: 1) »Gådersta bak j spijsmuren» (B 20: Gäderstad spismur»). Det är numera förkommet.

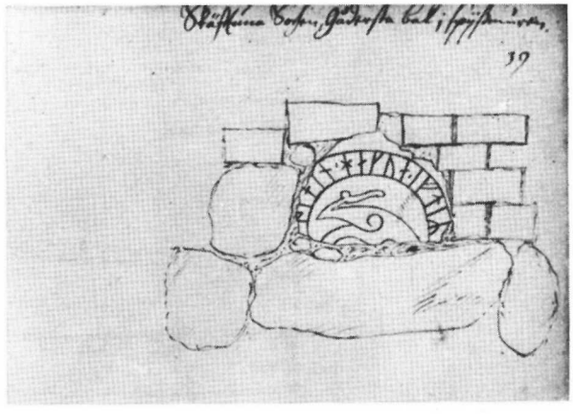

Fig. 79. U 365. Gådersta, Skepptuna sn. Efter teckning av Peringskiöld.